

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA KUJAWSKO-POMORSKIEGO

Bydgoszcz, dnia 8 grudnia 2016 r.

Poz. 4614

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE Nr 105/2016 **WOJEWODY KUJAWSKO-POMORSKIEGO**

z dnia 5 grudnia 2016 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2016 r., poz. 446 z późn. zm.), w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2016 r., poz. 778 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXVII/83/16 Rady Miejskiej Grudziądza z dnia 26 października 2016 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego przy ulicy Zamkowej.

UZASADNIENIE

Dnia 26 października 2016 r., Rada Miejska Grudziądza, na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ww. ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 20 ust. 1 cyt. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, podjęła uchwałę Nr XXVII/83/16 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego przy ulicy Zamkowej.

Przedmiotowa uchwała została doręczona organowi nadzoru w celu oceny jej zgodności z przepisami prawnymi w dniu 3 listopada 2016 r.

Wojewoda Kujawsko-Pomorski po dokonaniu oceny zgodności z przepisami prawnymi ww. uchwały wraz z załącznikami oraz dokumentacją prac planistycznych, z uwagi na stwierdzone naruszenie obowiązujących przepisów prawa, wszczął postępowanie nadzorcze w sprawie stwierdzenia nieważności ww. uchwały. Pismem z dnia 23 listopada 2016 r., znak: WIR.II.743.4.140.2016.JS, zobowiązano Gminę do zajęcia stanowiska odnośnie zgłoszonych zastrzeżeń i uwag. Prezydent Grudziądza w piśmie z dnia 28 listopada 2016 r., znak: PP – II.6721.2.2015 odniósł się do uwag podniesionych przez organ nadzoru. W ocenie Wojewody udzielone odpowiedzi nie wyjaśniły wszystkich kwestii wskazanych przez organ nadzoru.

Organ nadzoru ustalił, że ww. uchwała Rady Miejskiej Grudziądza w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego narusza przepisy:

- 1) art. 15 ust. 2 pkt 6 przywołanej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w związku z § 4 pkt 9 lit. c rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. Nr 164, poz. 1587) poprzez ustalenie:
  - a) liczby miejsc postojowych na liczbę stanowisk w lokalu gastronomicznym,
  - b) miejsc postojowych, z których korzystają osoby niepełnosprawne, zgodnie z potrzebami, w sposób i stopniu określonym w art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Ad. 1a i b

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 6 powołanej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalną i minimalną intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, maksymalną wysokość zabudowy, minimalną liczbę

miejsc do parkowania i sposób ich realizacji oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów. Uszczegółowienie tego przepisu stanowi § 4 pkt 9 lit. c cyt. rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu (...), który stanowi, że ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej powinny zawierać wskaźniki w zakresie komunikacji i sieci infrastruktury technicznej, w szczególności ilość miejsc parkingowych w stosunku do ilości mieszkań lub ilości zatrudnionych albo powierzchni obiektów usługowych i produkcyjnych.

Rada Miejska Grudziądz w § 10 ust. 1 pkt 2 lit. a (Rozdział 1. Ustalenia ogólne) przedmiotowej uchwały nie ustaliła liczbę miejsc do parkowania w stosunku do ilości zatrudnionych albo powierzchni obiektów usługowych, bowiem wprowadziła w ww. przepisie cyt. „nakaz zapewnienia na obszarze objętym planem, z zastrzeżeniem pkt 3, co najmniej 5 miejsc postojowych dla samochodów osobowych na 100 stanowisk w lokalu gastronomicznym”. Powyższe potwierdza naruszenie wymogów wynikających z art. 15 ust. 2 pkt 6 przywołanej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Ponadto, w § 10 ust. 1 pkt 2 lit. b ocenionej uchwały określono cyt. „nakaz zapewnienia na obszarze objętym planem, z zastrzeżeniem pkt 3, miejsc postojowych, z których korzystają osoby niepełnosprawne, zgodnie z potrzebami, jednakże nie mniej niż 4% miejsc na parkingach dla samochodów osobowych, liczących więcej niż 10 miejsc postojowych”, co zdaniem organu nadzoru nie wypełnia normy wynikającej z art. 15 ust. 2 pkt 6 przywołanej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w związku z § 4 pkt 9 lit. c ww. rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Odnosząc się do wyjaśnień udzielonych przez Prezydenta Grudziądz w piśmie z dnia 28 listopada 2016 r., znak: PP – II.6721.2.2015 podkreślić należy, że ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych (art. 9 ust. 4 powołanej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym). Wiążący charakter studium wynika nie tylko z przepisu art. 9 ust. 4, ale i z art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. W myśl art. 20 ust. 1 tej ustawy plan miejscowy uchwała rada gminy po stwierdzeniu jego zgodności z ustaleniami studium.

W orzecznictwie sądów administracyjnych wskazuje się, że zgodność planu miejscowego ze studium nie oznacza obowiązku dosłownego przeniesienia zapisu ze studium do planu, lecz uszczegółowienie tych zapisów co do możliwości zagospodarowania terenu, którego plan dotyczy. Studium służy określeniu polityki przestrzennej gminy i lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego, zatem jako taki jest ogólniejszy od planu miejscowego. Wymagana zgodność planu ze studium nie może polegać na zgodności dosłownej, gdyż nie wszystkie ustalenia studium mogą być przeniesione do planu miejscowego. Plan miejscowy musi być zgodny z ustaleniami studium, jednakże jego treść z uwagi na bardziej szczegółowy charakter planu miejscowego może ulec skonkretyzowaniu, przy zachowaniu istoty zapisów zawartych w studium w zakresie wskazanych w nim uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. O szczegółowości zaś zapisów w studium, co do kierunków zagospodarowania danego terenu decyduje sama właściwa rada gminy (vide: wyrok WSA w Łodzi z dnia 29 stycznia 2016 r., sygn. akt II SA/Łd 939/15).

Powyższe zdaniem organu nadzoru stanowi istotne naruszenie zasad sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Procedura uchwalania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest ściśle wyznaczona przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowania przestrzennym. Przepis art. 28 ust. 1 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wskazuje, iż istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Kujawsko-Pomorskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Kujawsko-Pomorski
Mikołaj Bogdanowicz